

Kunne der så ikke også være noget fornuft i, at vi nu, når vi står med den her ændring af naturbeskyttelsesloven, også får indført, at der ikke kan gødskes og bruges pesticider på § 3-beskyttede arealer? Så var vi jo også nogle skridt videre.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg sige, at da jeg sagde, at jeg ikke så det her som noget problem, så var det med hensyn til den problemstilling, hr. Torben Hansen rejste. Jeg ser det simpelt hen ikke som et problem. Men det kan jo være, at hr. Torben Hansen, når vi er i gang med udvalgsarbejdet, kan fremlægge det på sådan en måde, så jeg kan se det som et problem. For hvis vi havde set det som et problem fra begyndelsen, så var det jo kommet med i det lovforslag, der ligger her.

Når hr. Torben Hansen siger, at vi måske er blevet klogere, så er det jo det, der egentlig er det manipulative i det her, nemlig at man netop starter med at sige noget, som man udmærket godt ved ikke passer. Og når så loven kommer, og det viser sig, at det, man påstår, aldrig nogen sinde har været på tale, så siger man, at det er, fordi modparten er blevet klogere, fordi man fremhævede de synspunkter, som modparten ikke havde. Det er jo en fuldstændig omvendt måde at diskutere på.

Det er derfor, at jeg synes, det er så vigtigt, at jeg her fra Folketingets talerstol får dementeret de urigtige påstande, som kom om den her naturbeskyttelseslov i sommer. Og det er ikke, fordi Socialdemokratiet overhovedet har sat noget fingeraftryk på det her. Tværtimod, Socialdemokratiet har jo ikke ønsket at være med i debatten indtil nu.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Eyvind Vesselbo, om han vil være med til at drøfte, om de bestemmelser om naturfredning, som er i det her forslag, ikke i virkeligheden bliver for restriktive. Hvis man kræver, at der absolut skal fremlægges et budget allerede på forhånd, før man kender fredningens indhold, hvad der jo kan ændres undervejs, og at man samtidig kun må bruge 2 år på det, og hvis så der er gået 2 år, så falder det væk, så er jeg bange for, at det faktisk kan vise sig at blive vanskeligt overhovedet at gennemføre en

naturfredning. Er Venstre indstillet på at drøfte det problem i forbindelse med lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil sige, at jeg principielt mener, det er rigtigt, hvad der står i lovforslaget, nemlig at man skal prøve at lave et budget for de her fredninger, også fra starten af.

Jeg mener i øvrigt også om den praksis, der har været igennem mange år, at det sådan set er ligegyldigt, havde jeg nær sagt, hvor mange penge man bruger på det her område, fordi man gang på gang kan fremsætte fredningsforslag, som udløser nogle beløb. Jeg vil meget gerne være med til at drøfte med hr. Keld Albrechtsen, om man måske kunne finde ud af at få afsat beløb på finansloven, som begrænsede eller i hvert fald gjorde, at vi vidste, hvad det var, vi havde med at gøre rent økonomisk. For det her er jo en af de få konti på finansloven, hvor der ikke er nogen grænser, men hvor det bare er sagerne, der er udgangspunktet.

Så jeg vil meget gerne være med til at drøfte det her fredningsforslag med hr. Keld Albrechtsen. Det er jo derfor, jeg står her, og det er jo derfor, regeringen lægger det frem. Så hvis der er nogle ting, vi kunne nå frem til i fællesskab, som kunne gøres bedre, så ser jeg det meget gerne.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der bare er problemet, synes jeg, er, at vi jo har haft det synspunkt tidligere, og jeg går ud fra, at der har været almindelig enighed om, at når man talte om naturfredning, så var det, fordi det drejer sig om umistelige værdier, og det vil jeg sige, at vi jo som udgangspunkt ikke kan begynde at sige, at det har vi ikke råd til, for så kan man ikke samtidig sige, at det drejer sig om umistelige værdier.

Derfor er jeg altså bekymret for, at det der budgetprincip, som nu indføres i det, så skal komme til at medføre, at de allervigtigste naturfredninger lige præcis vil være dem, som så ikke længere vil kunne lade sig gøre.

Men jeg er jo glad for, at hr. Vesselbo tilkendegiver, at man godt vil være med til at kigge på det, også måske til at kigge på 2-års-fristen. Og der vil jeg godt spørge, om hr. Vesselbo ikke deler den bekymring, at en 2-års-frist, samtidig med at man stiller et budgetkrav, i realiteten gør